

МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ СУХОПУТНИХ ВІЙСЬК
ІМЕНІ ГЕТЬМАНА ПЕТРА САГАЙДАЧНОГО

ЗАТВЕРДЖУЮ

Начальник Національної академії сухопутних
військ імені гетьмана Петра Сагайдачного

полковник

Роман КАЧУР

"08"

05

2026 року

ПРОГРАМА

ПРОВЕДЕННЯ ФАХОВОГО ВСТУПНОГО ВИПРОБУВАННЯ

для здобуття ступеня вищої освіти магістра
на основі здобутого ступеня вищої освіти бакалавра

спеціальність

A1 "Освітні науки"

освітня програма

"Педагогіка вищої професійної військової освіти"

Розглянуто та рекомендовано

вченою радою Національної академії сухопутних військ

протокол від "28" 04 2026 р. № 15

I. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Програма Фахового вступного випробування розроблена на основі "Правил прийому на навчання до Національної академії сухопутних військ імені гетьмана Петра Сагайдачного на 2026 рік", освітньо-професійної програми "Педагогіка вищої професійної військової освіти", навчального плану та програм навчальних дисциплін.

Фахове вступне випробування (далі Випробування) складається з метою перевірки знань, отриманих при самостійному опануванні вступниками навчальних дисциплін "Історія педагогіки", "Теоретичні основи педагогічного процесу" та визначення рейтингу вступників при зарахуванні на навчання для здобуття ступеня вищої освіти магістр.

Перед проведенням випробування проводяться консультації науково-педагогічними працівниками кафедри поведінкових наук та військового лідерства зі вступниками щодо особливостей складання теоретичних завдань з визначених дисциплін.

Кожен білет з питаннями фахових дисциплін містить три теоретичних питання, які містять питання з історії вітчизняної та зарубіжної педагогіки, теоретичних основ загальної та професійної педагогіки.

Відповіді на питання надаються вступником у письмовій формі. Особи, які не встигли за час випробування виконати екзаменаційні завдання у повному обсязі, здають їх не закінченими. Час на проведення випробування – 90 хвилин.

Вступник, який прибув для складання випробування, доповідає голові підкомісії про прибуття, бере білет, називає його номер, ознайомлюється з питаннями білету, за необхідності, уточнює їх зміст у членів підкомісії, отримує аркуш паперу зі штампом, розміщується за окремим столом та надає відповідь на запитання білету у письмовій формі. На аркуші паперу для відповіді вступник обов'язково зазначає своє військове звання, прізвище та ініціали, номер білету та переписує питання білету. За необхідності, з дозволу членів підкомісії він може отримати додатковий аркуш паперу для відповіді, на якому обов'язково зазначає своє військове звання, прізвище та ініціали, номер тесту.

По закінченні надання відповіді або відведеного на випробування часу вступник, з дозволу членів підкомісії здає білет, аркуш (аркуші) паперу з відповідями і виходить з аудиторії. Вступники мають право відповіді лише за одним тестом. Заміна вибраного вступником тесту не допускається.

Під час підготовки дозволяється використання довідкових матеріалів згідно переліку. Користування іншими допоміжними матеріалами – забороняється. Загальна оцінка за випробування визначається згідно критеріїв оцінки знань і умінь вступників.

Завдання розробляють науково-педагогічні працівники кафедри поведінкових наук та військового лідерства Національної академії сухопутних військ.

Кількість білетів з питаннями випробування має бути не менше ніж на 10% більшою за кількість вступників у навчальній групі.

II. ТИПОВИЙ ВАРІАНТ ТЕСТУ

ТЕСТ № 1

Назва вищого навчального закладу	Національна академія сухопутних військ імені гетьмана Петра Сагайдачного
Для здобуття ступеня вищої освіти	магістр
галузь знань	A Освіта
спеціальність	A1 Освітні науки
спеціалізація	Педагогіка вищої професійної військової освіти

Питання	К-сть балів
Тестові завдання першого рівня складності	
1. Педагогіка – це: а) наука що вивчає закономірності розвитку особистості і визначає програму цього розвитку; б) наука про мистецтво впливу вихователя на поведінку вихованця з метою формування його особистості; в) сукупність теоретичних і прикладних наук, що вивчають процеси виховання, навчання і розвитку особистості; г) галузь, яка досліджує теорію і практику освіти й навчання.	1
2. Педагогічна культура – це: а) емоційна культура; б) корпоративна культура; в) професійна культура педагога, що охоплює його моральні якості, педагогічний такт, педагогічне спілкування, педагогічну майстерність, культуру зовнішнього вигляду; г) інформаційна культура.	1
3. Педагогічні здібності – це: а) емоційні здібності; б) інтерактивні здібності; в) сукупність психічних якостей особистості, необхідних для успішного оволодіння педагогічною діяльністю, її ефективного здійснення; г) перцептивні здібності.	1
4. Саморозвиток – це: а) послідовність виконання дій; б) готовність до співпраці; в) процес активної, послідовної, прогресивної і незворотної якісної зміни психологічного статусу особистості, можливий на певному ступені вікового розвитку, за сформованості механізмів саморегуляції; г) логічність дій.	1
5. Укажіть визначення поняття «закономірності навчання»: а) вимоги, що ґрунтуються на логіці навчального процесу, мають яскраво виражений характер практичних вказівок, однак використовуються не в усьому навчальному процесі, а в певній педагогічній ситуації; б) істотні, необхідні й стійкі зв'язки процесу навчання; в) вихідні положення, які відображають закономірності процесу навчання і визначають діяльність педагога; г) виховний характер навчання.	1

Питання	К-сть балів
Тестові завдання першого рівня складності	
6. Що називають формуванням особистості? а) якісні зміни організму, які відбуваються у процесі його розвитку; б) цілеспрямований процес розвитку в людини бажаних якостей і особливостей поведінки; в) становлення людини як соціальної істоти, яке відбувається у процесі розвитку і виховання; г) розвиток особистості спрямований на формування високої освіченості людини.	1
7. Розвиток особистості – це: а) становлення людини як соціальної істоти, яке відбувається в процесі розвитку, виховання і навчання; б) становлення людини як соціальної істоти, яка відбувається в процесі життєдіяльності; в) цілеспрямований процес формування у людей заданих якостей; г) кількісні та якісні зміни в організмі, які відбуваються в процесі всього життя людини як соціальної істоти.	1
8. В якій групі перераховано методи стимулювання поведінки і діяльності вихованців? а) бесіда, створення виховних ситуацій; б) вправи, заохочення; в) змагання, покарання, заохочення; г) привчання, вимога, доручення.	1
9. Педагогічна технологія – це: а) мистецтво використання результатів наукових досліджень; б) принципи, що використовуються в навчанні; в) перелік прийомів і засобів, необхідних для досягнення заздалегідь поставленої мети навчання і виховання; г) методи, що використовуються в навчанні.	1
10. Зміст освіти – це: а) соціально-орієнтована і педагогічно адаптована система знань, умінь, навичок, способів діяльності, досвіду творчої діяльності і емоційно-ціннісного ставлення, засвоєння яких забезпечує соціалізацію і розвиток особистості; б) система знань про світ; в) система наукових понять про людину; г) певний перелік предметів, що вивчають у школі.	1
Загальна кількість балів за питання першого рівня складності	10
Питання другого рівня складності	
1. Історія виникнення писемності і перших шкіл в Київській Русі.	5
2. Сучасні освітньо-виховні системи в країнах центральної Європи та США.	5
3. Тенденції сучасного освітньо-виховного процесу в Україні. Педагогічні теорії В. Ягупова, І. Зязюна, В. Шаталова.	5
Загальна кількість балів за питання другого рівня складності	15
Питання третього рівня складності	
1. Основні тенденції розвитку та завдання сучасної дидактики.	25
Загальна кількість балів за питання третього рівня складності	25
Загальна кількість балів за тест	50

III. ЗАВДАННЯ ФАХОВОГО ВСТУПНОГО ВИПРОБОВУВАННЯ

1. ПЕРЕЛІК ПИТАНЬ З ФАХОВИХ ДИСЦИПЛІН

Тестові питання першого рівня складності

1. Педагогіка – це:
 - а) наука що вивчає закономірності розвитку особистості і визначає програму цього розвитку;
 - б) наука про мистецтво впливу вихователя на поведінку вихованця з метою формування його особистості;
 - в) сукупність теоретичних і прикладних наук, що вивчають процеси виховання, навчання і розвитку особистості;
 - г) галузь, яка досліджує теорію і практику освіти й навчання.

2. Педагогічна культура – це:
 - а) емоційна культура;
 - б) корпоративна культура;
 - в) професійна культура педагога, що охоплює його моральні якості, педагогічний такт, педагогічне спілкування, педагогічну майстерність, культуру зовнішнього вигляду;
 - г) інформаційна культура.

3. Педагогічні здібності – це:
 - а) емоційні здібності;
 - б) інтерактивні здібності;
 - в) сукупність психічних якостей особистості, необхідних для успішного оволодіння педагогічною діяльністю, її ефективного здійснення;
 - г) перцептивні здібності.

4. Саморозвиток – це:
 - а) послідовність виконання дій;
 - б) готовність до співпраці;
 - в) процес активної, послідовної, прогресивної і незворотної якісної зміни психологічного статусу особистості, можливий на певному ступені вікового розвитку, за сформованості механізмів саморегуляції;
 - г) логічність дій.

5. Укажіть визначення поняття «закономірності навчання»:
 - а) вимоги, що ґрунтуються на логіці навчального процесу, мають яскраво виражений характер практичних вказівок, однак використовуються не в усьому навчальному процесі, а в певній педагогічній ситуації;
 - б) істотні, необхідні й стійкі зв'язки процесу навчання;
 - в) вихідні положення, які відображають закономірності процесу навчання і визначають діяльність педагога;
 - г) виховний характер навчання.

6. Що називають формуванням особистості?

- а) якісні зміни організму, які відбуваються у процесі його розвитку;
- б) цілеспрямований процес розвитку в людини бажаних якостей і особливостей поведінки;
- в) становлення людини як соціальної істоти, яке відбувається у процесі розвитку і виховання;
- г) розвиток особистості спрямований на формування високої освіченості людини.

7. Розвиток особистості – це:

- а) становлення людини як соціальної істоти, яке відбувається в процесі розвитку, виховання і навчання;
- б) становлення людини як соціальної істоти, яка відбувається в процесі життєдіяльності;
- в) цілеспрямований процес формування у людей заданих якостей;
- г) кількісні та якісні зміни в організмі, які відбуваються в процесі всього життя людини як соціальної істоти.

8. В якій групі перераховано методи стимулювання поведінки і діяльності вихованців?

- а) бесіда, створення виховних ситуацій;
- б) вправи, заохочення;
- в) змагання, покарання, заохочення;
- г) привчання, вимога, доручення.

9. Педагогічна технологія – це:

- а) мистецтво використання результатів наукових досліджень;
- б) принципи, що використовуються в навчанні;
- в) перелік прийомів і засобів, необхідних для досягнення заздалегідь поставленої мети навчання і виховання;
- г) методи, що використовуються в навчанні.

10. Зміст освіти – це:

- а) соціально-орієнтована і педагогічно адаптована система знань, умінь, навичок, способів діяльності, досвіду творчої діяльності і емоційно-ціннісного ставлення, засвоєння яких забезпечує соціалізацію і розвиток особистості;
- б) система знань про світ;
- в) система наукових понять про людину;
- г) певний перелік предметів, що вивчають у школі.

11. Під поняттям «самовиховання» розуміють:

- а) це виховний процес, спрямований на подолання негативних якостей особистості, які сформувалися під впливом несприятливих умов виховання;
- б) це цілеспрямована взаємодія особистості з людьми, що її оточують, з метою проведення порівняльного аналізу власних вчинків;

в) це цілеспрямований процес розвитку в людей бажаних якостей і особливостей поведінки;

г) це свідомо і самостійна діяльність, яка виникає в результаті активної взаємодії особистості зі середовищем, що впливає на розвиток у неї позитивних якостей і подолання негативних.

12. Закономірності виховання:

а) це стійкі, повторювальні, об'єктивно існуючі суттєві зв'язки у вихованні, реалізації яких сприяє забезпеченню ефективності розвитку особистості;

б) це вихідні положення, що визначають основні вимоги до процесу виховання, його змісту, організації, форм, методів і прийомів;

в) це способи впливу на свідомість, почуття, волю, поведінку і систему відносин людини з метою формування активних та свідомих учасників виховного процесу;

г) це способи діяльності вихователя і вихованців, спрямовані на формування у вихованців переконань, розвиток почуттів, волі, поведінки, формування якостей особистості.

13. Мета виховання – це:

а) розвиток особистості спрямований на формування високої освіченості людини;

б) здійснювати розумове, патріотичне, громадянське, моральне, трудове, екологічне та ін. виховання;

в) сукупність властивостей особистості, до яких прагне суспільство;

г) створення умов для розвитку самосвідомості особистості.

14. Метод виховання – це:

а) способи діяльності вихователя і вихованців, спрямовані на формування у вихованців переконань, розвиток почуттів, волі, поведінки, формування якостей особистості;

б) способи впливу вихователя на свідомість та волю вихованців з метою формування у них бажаних якостей;

в) створення умов для розвитку самосвідомості особистості;

г) діяльність вихователя, в результаті якої вихованці засвоюють необхідні правила поведінки.

15. Щоб обрати оптимальні методи виховання, необхідно:

а) встановити, який метод дає змогу швидше за інших досягти своєї мети;

б) перевірити придатність кожного методу за конкретних умов;

в) проаналізувати ситуацію і обрати відповідний метод;

г) провести психолого-педагогічний експеримент.

16. До складових частин виховання відносяться:

а) виховання громадянина;

б) моральне виховання;

- в) національне виховання; розумове виховання; духовне виховання; фізичне виховання;
- г) виховання естетичного ідеалу.

17. Принцип виховання – це:

- а) система впливів на особистість, здійснюваних з метою формування у неї бажаних якостей;
- б) основа, база, вихідні положення, які є фундаментом змісту, форм, методів, засобів і прийомів виховного процесу;
- в) система методів і засобів, спрямованих на створення оптимальних умов для вихованн;
- г) систематичність, усебічність, індивідуалізація, об'єктивність.

18. Особистість – це:

- а) соціальна характеристика людини, яка має високу свідомість;
- б) це людина, яка свідомо управляє власною поведінкою і діяльністю, керуючись особистісним смислом;
- в) людина, соціальний індивід, що поєднує в собі риси загальнолюдського, суспільно значущого та індивідуально-неповторного;
- г) це людина, у якої сформовані переконання, розвинуті почуття, воля.

19. Державним механізмом соціалізації особистості є:

- а) середовище;
- б) сім'я;
- в) освіта;
- г) колектив.

20. Головна причина зміни цілей виховання – це...

- а) розвиток культури;
- б) розбіжність у поглядах людей;
- в) розвиток та зміст соціально-економічних формацій;
- г) розвиток природи і клімату.

21. Здібності людини залежать від...

- а) від форм організації навчання;
- б) від методів виховання;
- в) від психологічних факторів;
- г) від взаємодії декількох факторів, серед яких основними є генетичні задатки, соціальні умови виховання.

22. Заохочення – це ...

- а) метод педагогічного впливу на вихованця, що відображає позитивну оцінку його поведінки з метою закріплення позитивних якостей;
- б) метод винагороди за позитивні дії;
- в) метод винесення подяки вихованцям;

г) прийом психолого-педагогічного впливу на людину.

23. Методи формування свідомості особистості:

- а) вимога, наказ;
- б) переконання, натяк;
- в) лекція, диспут, приклад, бесіда;
- г) анкетування, спостереження.

24. Знання – це ...

- а) матеріал, яким необхідно оволодіти;
- б) цілісна система наукових понять про закони розвитку природи, суспільства, мислення в даний проміжок часу;
- в) новітні досягнення науки і техніки;
- г) сукупність умінь і навичок.

25. Суспільство ставить до педагога такі морально-етичні вимоги:

- а) знання свого предмета;
- б) знання психологічних особливостей вихованців;
- в) вміння спілкуватися;
- г) висока ерудиція та фахова підготовка і культура, високий рівень моральних відносин з людьми, педагогічна самоактуалізація.

26. Виховання – це:

- а) процес цілеспрямованого управління формуванням та розвитком особистості у відповідності з вимогами суспільства;
- б) процес формування індивіда;
- в) процес вивчення норм і правил;
- г) процес взаємодії вчителя та того, хто навчається.

27. Розвиток особистості – це:

- а) зміни в організмі людини;
- б) ряд змін в процесі життєдіяльності;
- в) процес прогресивних, послідовних змін, які характеризуються переходом від нижчих до вищих форм та рівнів усієї життєдіяльності людини, обумовлюють її становище як соціальної істоти;
- г) виникнення нових якостей особистості.

28. Процес і результат засвоєння людиною знань, умінь і навичок та пов'язаних із ними практичних і пізнавальних засобів діяльності – це:

- а) навчання;
- б) виховання;
- в) формування;
- г) освіта.

29. Особистість – це:

- а) процес становлення людини;
- б) людина як представник людської спільноти, соціуму;

- в) соціально зумовлена система якостей індивіда;
- г) людина, яка народилася.

30. Моральне виховання характеризують такі поняття:

- а) мораль, моральність, моральні погляди, моральні звички;
- б) моральний ідеал, моральне виховання, моральні погляди, моральні звички;
- в) мораль, моральність, моральна свідомість, моральний ідеал;
- г) моральна свідомість, моральний ідеал, моральні погляди, моральні звички.

Питання другого рівня складності

1. Початки формування виховної системи в первісному суспільстві.
2. Історія перших шкіл світової цивілізації (Давня Індія, Китай, Єгипет).
3. Особливості освітньо-виховної системи в Древній Греції (Спарта, Афіни).
4. Напрями освітньо-виховної системи в Стародавньому Римі.
5. Освіта і виховання в країнах Західної Європи в епоху Середньовіччя.
6. Історія перших університетів в Західній Європі. Методика навчання та виховання в системі вищої освіти в епоху Середньовіччя.
7. Освіта і виховання епохи європейського Відродження (В. Фельтре, Д. Дідро, В. Ратке).
8. Характерні особливості освітньо-виховної системи епохи Просвітництва (Ф. Рабле, Е. Роттердамський, М. Монтень).
9. Я.А. Коменський і його роль в становленні академічної системи навчання та виховання.
10. Розвиток педагогічної ідеї в поглядах Ж-Ж. Руссо, К. Гельвеція, Й. Песталоцці.
11. Зародження експериментальних підходів у навчанні та вихованні (педагогічні теорії Е. Меймана, Д. Дьюї, А. Біне).
12. Еволюція педагогічної теорії в Європі першої половини ХХ століття (навчально-виховна система М. Монтесорі).
13. Сучасні освітньо-виховні системи в країнах центральної Європи та США.
14. Виховна система в традиціях східних слов'ян.
15. Історія виникнення писемності і перших шкіл в Київській Русі.
16. Історія виникнення та діяльності братських шкіл в Україні.
17. Історія виникнення та діяльності Острозької академії. Її роль у розвитку освіти в Східній Європі.
18. Історія виникнення та діяльності Києво-Могилянської Академії. Її роль у становленні фундаментальної освіти вищої школи в Україні.
19. Епоха Українського Відродження і педагогічні погляди Г. Смотрицького, П. Беринди, І. Галятовського.
20. Історія і традиції козацької педагогіки. Її роль у становленні та розвитку військової педагогіки в Україні.

21. Освітньо-виховні погляди Г. Сковороди. Їх значення у розвитку педагогічної думки в Україні.
22. Ідея національного виховання у педагогічних поглядах К. Ушинського, Х. Алчевської, О. Духновича, С. Русової.
23. Григорій Ващенко і теорія «виховного ідеалу».
24. Внесок педагогічних поглядів А. Макаренка та В. Сухомлинського у розвиток української педагогіки ХХ століття.
25. Тенденції сучасного освітньо-виховного процесу в Україні. Педагогічні теорії В. Ягупова, І. Зязюна, В. Шаталова.

Питання третього рівня складності

1. Предмет і основні категорії педагогіки.
2. Структура і основні завдання педагогіки.
3. Закони і закономірності педагогіки.
4. Принципи педагогіки.
5. Характеристика педагогічного процесу.
6. Закономірності педагогічного процесу.
7. Суб'єкти педагогічного процесу.
8. Об'єкт і предмет сучасної дидактики.
9. Поняттєво-термінологічні проблеми сучасної дидактики.
10. Основні тенденції розвитку та завдання сучасної дидактики.
11. Основні компоненти навчального процесу.
12. Функції навчального процесу.
13. Закони, закономірності навчання та їх взаємозв'язок з принципами.
14. Система сучасних принципів навчання.
15. Поняття про методи навчання.
16. Класифікація методів навчання.
17. Традиційні методи навчання.
18. Поняття про засоби навчання та їх класифікація.
19. Методи активізації навчальної діяльності.
20. Поняття про форми організації навчання та їх класифікація.
21. Оцінка знань, навичок і вмінь.
22. Суть процесу виховання.

23. Закони, закономірності і принципи виховання.
24. Поняття про методи виховання та їх класифікація.
25. Виховні функції соціального середовища.

ІІІ. КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ ЗНАНЬ ТА УМІНЬ ВСТУПНИКІВ

Тестовий бал за результатом випробування є сумою балів, які набрав вступник за результатом відповідей на усі питання трьох рівнів складності.

Критерії оцінювання тестових питань наступні:

під час перевірки тестової складової випробування кількість балів за кожне завдання визначається:

1 бал ставиться, якщо вступник обрав правильний варіант відповіді;

0 балів – якщо вступник обрав не правильний варіант відповіді.

Загалом за відповіді на тестові питання першого рівня складності вступник може набрати максимально 10 балів.

Під час перевірки письмової складової другого рівня складності випробування кількість балів за кожне завдання визначається:

5 балів ставиться, якщо вступник демонструє повні й міцні знання навчального матеріалу в заданому обсязі, впевнено орієнтується в матеріалі;

4 бали – вступник допускає несуттєві неточності при застосуванні знань, впевнено орієнтується в матеріалі;

3 бали – вступник засвоїв основний теоретичний матеріал, але допускає окремі помилки, що не є перешкодою до подальшого навчання;

2 бали – вступник слабо орієнтується у навчальному матеріалі, але за рахунок знань з інших тем намагається надати відповідь на поставлене питання;

1 бал – вступник слабо орієнтується у навчальному матеріалі, не може розкрити сутність питання;

0 балів – незасвоєння окремих розділів, нездатність надати хоча б орієнтовну відповідь.

Загалом за відповіді на три питання другого рівня складності вступник може набрати максимально 15 балів.

Під час перевірки письмової складової третього рівня складності випробування кількість балів за кожне завдання визначається:

21-25 балів ставиться, якщо вступник надав досить ґрунтовну відповідь без суттєвих зауважень;

15-20 балів ставиться, якщо вступник надав відповідь, які містить певні неточності та є несуттєві зауваження до її повноти;

9-14 балів – вступник надав загальну відповідь, які не повною мірою розкриває зміст питань;

5-9 балів – вступник надав відповідь, яка частково розкриває зміст питання;

0-4 балів – вступник не зміг надати відповідь на питання або вона є помилковою.

Загалом за відповідь на питання третього рівня складності вступник може набрати максимально 25 балів.

На основі отриманих балів за вирішення десяти тестових завдань першого рівня складності, відповіді на три завдання письмового тесту другого рівня складності та відповідь на питання третього рівня складності вираховується загальна кількість балів (0-50) у відповідності до табл. 1.

Таблиця 1

**Порядок визначення тестових балів вступників
за фахове вступне випробування**

Кількість балів за складові випробування			Загальна кількість балів
Тестове питання 1 рівня складності	Питання 2 рівня складності	Письмове питання 3 рівня складності	
0-10	0-15	0-25	0-50

Для переводу тестових балів за складання випробування в рейтингову шкалу використовуються значення з табл. 2.

Таблиця 2

**Таблиця переведення тестових балів 2023 року
в рейтингову шкалу (від 100 до 200 балів)**

Тестовий бал	Бал 100-200	Тестовий бал	Бал 100-200
16	100	34	154
17	103	35	157
18	106	36	160
19	109	37	163
20	112	38	166
21	115	39	169
22	118	40	172
23	121	41	175
24	124	42	178
25	127	43	181
26	130	44	184

Тестовий бал	Бал 100-200	Тестовий бал	Бал 100-200
27	133	45	187
28	136	46	190
29	139	47	193
30	142	48	196
31	145	49	198
32	148	50	200
33	151		

У випадку, якщо вступник набрав менше 16 балів – вважається, що випробування він не склав.

Розглянуто та схвалено на засіданні кафедри поведінкових наук та військового лідерства
Протокол від 09.03.2026 № 13

Начальник кафедри поведінкових наук та військового лідерства

полковник

 Олександр КАПНУС

Розглянуто і рекомендовано вченою радою інституту психологічної підтримки персоналу
Протокол від 27.03.2026 № 15

Начальник інституту психологічної підтримки персоналу

полковник

 Олександр РОЛЮК

Заступник начальника Національної академії сухопутних військ імені гетьмана Петра Сагайдачного з навчальної роботи

полковник

 Олексій КРАСЮК